

2) Το δίκαιο της Ένωσης, και ειδικότερα το δικαίωμα σε αποτελεσματική δικαστική προστασία, δεν επιτρέπει εθνική ρύθμιση, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, ερμηνευόμενη υπό την έννοια ότι μεμονωμένα μέλη κοινοπραξίας που υπέβαλε προσφορά στο πλαίσιο διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως δεν έχουν τη δυνατότητα να ζητήσουν την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστησαν ατομικώς από απόφαση εκδοθείσα όχι από την αναθέτουσα αλλά από διαφορετική αρχή, εμπλεκόμενη στη διαδικασία αυτή σύμφωνα με τους εφαρμοστέους εθνικούς κανόνες, και η οποία απόφαση είναι ικανή να επηρεάσει την εξέλιξη της διαδικασίας αυτής.

(¹) EE C 142 της 7.6.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV κατά Plus Warenhandelsgesellschaft mbH*

(Υπόθεση C-304/08) (¹)

(Οδηγία 2005/29/EK — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές — Εθνική νομοθετική ρύθμιση που απαγορεύει εξ ορισμού τις εμπορικές πρακτικές που εξαρτούν τη συμμετοχή των καταναλωτών σε διαφημιστικό παίγνιο από την αγορά προϊόντος ή υπηρεσίας)

(2010/C 179/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

κατά

Plus Warenhandelsgesellschaft mbH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Bundesgerichtshof — Ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ και 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού

Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (EE L 149, σ. 22) — Εμπορική πρακτική που συνίσταται στον συνδυασμό της πωλήσεως εμπορευμάτων με τη συμμετοχή σε διαφημιστικό παίγνιο που παρέχει στον πελάτη την ευκαιρία να μετάσχει σε κληρώσεις τυχερού παιγνίου στην οικεία χώρα, εφόσον συγκεντρώσει ορισμένο αριθμό πόντων επ' ευκαιρία της αγοράς εμπορευμάτων — Εθνική ρύθμιση κατά την οποία είναι, κατ' αρχήν, παράνομη η εμπορική πρακτική κατά την οποία η συμμετοχή των καταναλωτών σε διαφημιστικού χαρακτήρα διαγωνισμό ή παίγνιο εξαρτάται από την αγορά προϊόντος ή υπηρεσίας, τούτο δε ανεξαρτήτως του αν η συγκεκριμένη διαφημιστική πρακτική θίγει τα συμφέροντα των καταναλωτών

Διατακτικό

Η οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές»), έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει μια εθνική ρύθμιση, όπως είναι η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, δυνάμει της οποίας απαγορεύονται εξ ορισμού οι εμπορικές πρακτικές που εξαρτούν τη συμμετοχή των καταναλωτών σε διαφημιστικό διαγωνισμό ή διαφημιστικό παίγνιο από την αγορά προϊόντος ή υπηρεσίας, χωρίς να εξετάζονται οι ειδικές περιστάσεις κάθε περιπτώσεως.

(¹) EE C 247 της 27.9.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 20ής Μαΐου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-308/08) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 92/43/ΕΟΚ — Διατήρηση των φυσικών οικοτόπων — Άγρια πανίδα και χλωρίδα — Καθεστώς προστασίας πριν από την εγγραφή οικοτόπου στον κατάλογο τόπων κοινοτικού ενδιαφέροντος — Άρθρο 12, παράγραφος 4 — Σχέδιο διαμορφώσεως αγροτικής οδού)

(2010/C 179/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Pardo Quintillán και D. Recchia)

Καθού: Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων, καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (ΕΕ L 206, σ. 7), όπως έχει ερμηνευθεί με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 13ης Ιανουαρίου 2005, στην υπόθεση C-117/03, και της 14ης Σεπτεμβρίου 2006, στην υπόθεση C-244/05, καθώς και των υποχρεώσεων που απορρέουν από το άρθρο 12, παράγραφος 4, της ίδιας οδηγίας — Σχέδιο διαμορφώσεως του αγροτικού δρόμου από τη Villamanrique de la Condesa (Σεβίλλη) μέχρι το El Rocío (Huelva)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 223 της 30.8.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 12ης Ιανουαρίου 2010 [αίτηση του Sozialgericht Dortmund (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Domnica Petersen κατά Berufungsausschuss für Zahnärzte für den Bezirk Westfalen-Lippe

(Υπόθεση C-341/08) (¹)

(Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Άρθρα 2, παράγραφος 5, και 6, παράγραφος 1 — Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ηλικίας — Εθνική διάταξη που προβλέπει το 68ο έτος ως ανώτατο όριο ηλικίας για την άσκηση της δραστηριότητας του συμβεβλημένου οδοντίατρου — Επιδιωκόμενος σκοπός — Έννοια του όρου «μέτρο αναγκαίο για την προστασία της υγείας» — Συνοχή — Κατάλληλο και πρόσφορο μέτρο)

(2010/C 179/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Sozialgericht Dortmund

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Domnica Petersen

κατά

Berufungsausschuss für Zahnärzte für den Bezirk Westfalen-Lippe

Παρεμβαίνοντες: AOK Westfalen-Lippe, BKK-Landesverband Nordrhein-Westfalen, Vereinigte IKK, Deutsche Rentenversicherung Knappschaft-Bahn — See — Dezernat 0.63, Landwirtschaftliche Krankenkasse NRW, Verband der Angestellten-Krankenkassen eV, AEV — Arbeiter-Ersatzkassen-Verband eV, Kassenzahnärztliche Vereinigung Westfalen-Lippe

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Sozialgericht Dortmund — Ερμηνεία του άρθρου 6 της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16) — Απαγόρευση διακρίσεων λόγω ηλικίας — Έννοια του «θεμιτού στόχου» που μπορεί να δικαιολογήσει τη διαφορετική μεταχείριση λόγω ηλικίας καθώς και των «πρόσφορων και αναγκαίων μέσων» για την επίτευξη του στόχου αυτού — Εθνική διάταξη που καθορίζει, προς τον σκοπό της προστασίας της υγείας των ασθενών, ανώτατο όριο ηλικίας για την άσκηση του επαγγέλματος του συμβεβλημένου οδοντίατρου

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, παράγραφος 5, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, έχει την έννοια ότι απαγορεύει τα εθνικά μέτρα που, όπως το επίμαχο στην υπόθεση της κύριας δίκης μέτρο, προβλέπουν ένα ανώτατο όριο ηλικίας για την άσκηση του επαγγέλματος του συμβεβλημένου οδοντίατρου, εν προκειμένω το 68ο έτος, αν ο μόνος στόχος που επιδιώκεται με το οικείο μέτρο είναι η προστασία της υγείας των ασθενών από την πτώση της απόδοσης των οδοντιάτρων αυτών μετά από την ηλικία αυτή, αφού το ίδιο αυτό όριο ηλικίας δεν ισχύει για τους μη συμβεβλημένους οδοντιάτρους.

Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78 έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει τα μέτρα αυτά, αν ο στόχος τους έγκειται στην μεταξύ των γενεών κατανομή των ευκαιριών απασχόλησης στο επάγγελμα του συμβεβλημένου οδοντίατρου, εφόσον το οικείο μέτρο είναι πρόσφορο και αναγκαίο, με δεδομένη την κατάσταση της οικείας αγοράς εργασίας, για την επίτευξη του στόχου αυτού.

Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει τον στόχο που επιδιώκεται με το μέτρο επιβολής του εν λόγω ορίου ηλικίας, αφού αναζητήσει τον λόγο της διατήρησης του μέτρου αυτού σε ισχύ.

- 2) Σε περίπτωση που μια ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, είναι, με δεδομένο τον στόχο που επιδιώκει, αντίθετη προς την οδηγία 2000/78, εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο, ενώπιον του οποίου εκκρεμεί διαφορά μεταξύ ενός ιδιώτη και ενός διοικητικού φορέα, όπως είναι η Berufungsausschuss für Zahnärzte für den Bezirk Westfalen-Lippe, να μην εφαρμόσει τη ρύθμιση αυτή, ακόμη και αν είναι προγενέστερη της οδηγίας αυτής και το εθνικό δίκαιο δεν προβλέπει την υποχρέωση μη εφαρμογής της εν λόγω ρύθμισης.

(¹) ΕΕ C 260 της 11.10.2008.